

متن پرسش

سلام استاد گرامی: راستش من چند وقتی هست سوالات متعددی ذهنم رو درگیر کرده؛ اینکه چطور همیشه آخرت و دنیا رو با هم توازن برقرار کرد، من وقتی به کلاس های معرفتی و تذکرات مذهبی می‌پردازم واقعا نسبت به دنیا و زندگی ام بی رغبت میشم یه جورایی دچار نا امیدي و بیهودگی دنیا میشم و اصلا دلم نمیخواد دیگه زنده باشم - نمیدونم کجای کارم ایراد داره؟ اصلا دیگه شوقی برای زندگی زناشویی، رسیدن به خونه و زندگی ندارم برام سواله که حضرت علی (ع) که می‌فرمایند: جوری زندگی کنید که انگار تا لحظه ای دیگرمی‌میرید و آماده مرگ باشید و طوری زندگی کنید که انگار ۱۰۰ ساله دیگه قراره روی دنیا باشید. چطور میشه این دو رو با هم جمع کرد که دچار نا امیدي، سرخوردگی و افسردگی نشد؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: مهم، حضور فعال در زندگی است و معنابخشیدن به خود در این فضا که موجب می‌شود تا دنیا و آخرت جمع شوند. زیرا فرار از زندگی، فرار از وسعت ابدی است که ما در ذات خود دارا هستیم. موفق باشید